

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Dato: 28. april 2010

Svar på spørgsmål nr. 113 af 7. april 2010 (Alm. del - § 7) stillet efter ønske fra Peter Christensen (V)

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for de forventede konsekvenser for arbejdsudbuddet og de offentlige finanser ved en lempelse af reglerne for modregning af arbejdsindkomst i efterlønnen? Ministeren bedes angive svaret generelt såvel som ved beregning på en konkret ændring af reglerne, hvorefter arbejdsindkomst på op til 30.000 kr. (2007-niveau) ikke modregnes i efterlønnen.

Svar:

Efter gældende regler sker der fradrag i efterlønnen, således at efterlønnen i den enkelte uge nedsættes med 1/37 for hver times arbejde. For personer med relativt lav timeløn er nedsættelsen dog lavere, jf. Velfærdsaftalen fra 2006.

Forslag om yderligere lempelser af reglerne for modregning af arbejdsindkomst i efterlønnen må påregnes at forringe arbejdsudbuddet og svække de offentlige finanser, og kan derfor ventes at øge den aktuelle konsolideringsudfordring frem mod 2015.

Det kan tilføjes, at der i forbindelse med aftalen om Jobplanen i 2008, blev der indført et skattnedslag til 60-64-årige, der fortsætter på arbejdsmarkedet indtil folkepensionsalderen. Der er således indført incitamenter til at 60-64-årige fortsætter på arbejdsmarkedet.

Virkninger af en lempeligere modregning

Forslag om en lempeligere modregning af arbejdsindkomst i efterlønnen vil påvirke det samlede arbejdsudbud gennem flere kanaler, der trækker i forskellige retninger. Den væsentligste effekt af en lempelse af reglen for modregning er, at det vil gøre det mere attraktivt for beskæftigede, der har fravalgt efterløn, at overgå til efterløn (samtidig med at de arbejder i begrænset omfang). Dette vil reducere arbejdsudbuddet, når det opgøres i fuldtidspersoner.

Nogle af de efterlønsmodtagere, der ikke har arbejdsindkomst, vil i begrænset omfang, øge deres arbejdsudbud. Det samme gælder for nogle af de efterlønsmodtagere, der arbejder. Inden for denne gruppe kan der dog eventuelt også være

nogle, der vil reducere arbejdsomfanget (som følge af en såkaldt indkomsteffekt) – afhængig af, hvordan forslaget konkret er udformet.

Den samlede effekt af forslag om lempeligere modregning af arbejdsindkomst i efterløn vil afhænge af størrelsesforholdet mellem bruttobevægelserne. Det er ikke plausibelt, at der kan opstilles en model, som ikke svækker de offentlige finanser.

Virkninger af et konkret forslag

Nedenfor vurderes virkninger af det i spørgsmålet nævnte forslag. Det antages konkret, at der ikke sker modregning i efterløn af indkomst på op til 30.000 kr. (2006-niveau). En sådan bundfradragmodel skønnes usikkert at reducere arbejdsudbuddet med omkring 1.500 fuldtidspersoner, jf. tabel 1, idet der som nævnt er mekanismer, der trækker i forskellige retninger. Nedenfor redegøres kort for effekterne i de forskellige delgrupper. Der henvises i øvrigt til de generelle bemærkninger ovenfor.

Tabel 1	
Effekter på arbejdsudbud af forslag om generelt bundfradrag ved modregning af arbejdsindkomst i efterløn på 30.000 kr. (2006-niveau)	
Delgruppe	Antal fuldtidsbeskæftigede (centralt skøn)
1. Tilgang til efterløn fra fuldtidsbeskæftigede	(-) 2.700
- heraf bruttilgang fra beskæftigelse	(-) 3.000
- heraf supplerende arbejde blandt nye efterlønsmodtagere	300
2. Efterlønsmodtagere uden supplerende erhvervsindkomst	900
3. Efterlønsmodtagere med supplerende erhvervsindkomst (netto)	300
Samlet effekt, centralt skøn:	-1.500

Forslaget skønnes samtidig at indebære en umiddelbar belastning af de offentlige finanser på ca. 140 mio. kr. som følge af, at udbetalingerne af efterløn til efterlønsmodtagere med arbejdsindkomst øges. Beløbet er netto for indkomstskat. Hertil kommer afledte effekter som følge af den øgede tilgang til efterlønsordning og reducerede skatteindtægter mv. som følge af det lavere arbejdsudbud.

Effekter for efterlønsberettigede, der efter gældende regler er i beskæftigelse.

Alle modeller for lempeligere fradrag indebærer, at efterlønsordningen alt andet lige bliver økonomisk mere attraktiv, da potentielle efterlønsmodtagere vil kunne vælge efterløn med supplerende erhvervsindkomst frem for fuldtidsbeskæftigelse. Den beregnede reduktion på arbejdsudbuddet ved det konkrete forslag er med en vis usikkerhed opgjort til ca. 2.700 fuldtidsbeskæftigede¹.

¹ Denne beregning tager udgangspunkt i ændringen i kompensationsgraden for en efterlønsmodtager med en supplerende erhvervsindkomst på den nævnte grænse på 33.000 kr. Den gennemsnitlige kompensationsgrad ændres med ca. 6 pct. Det

Effekter for efterlønsmodtagere, der ikke arbejder i forvejen

Omkring 15 pct. af efterlønsmodtagerne (på den fleksible efterlønsordning) har arbejde i et vist omfang. Andelen af efterlønsmodtagere, der begynder at arbejde, kan næppe forventes at overstige ca. 10 pct. af antallet af efterlønsmodtagere, svarende til at i alt 25 pct. af efterlønsmodtagerne med de nye regler ville have arbejde i et vist omfang². Dermed kan der fra gruppen komme en forøgelse af arbejdsudbuddet på omkring 900 fuldtidsbeskæftigede, idet det forudsættes, at de i scenariet ikke tjener mere end grænsebeløbet.

Effekter for efterlønsmodtagere med arbejdsindkomst

Som nævnt har omkring 15 pct. af de nuværende efterlønsmodtagere (på den fleksible efterlønsordning) supplerende arbejde i et vist omfang. Omkring halvdelen af disse arbejder i et så beskedent omfang, at deres arbejdsindkomst er under grænsen på de 33.000 kr. Antages skematisk, at disse øger arbejdsomfanget til det dobbelte, vil det øge det samlede arbejdsudbud med omkring 300-350 fuldtidsbeskæftigede. Med en minimal modgående effekt fra personer, der reducerer arbejdsudbuddet, skønnes arbejdsudbuddet for denne gruppe til omkring 300 fuldtidsbeskæftigede.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen

---

lægges videre til grund, at en stigning i kompensationsgraden med 1 pct. (som følge af lovgivning eller på anden måde) indebærer et fald i erhvervsdeltagelsen for befolkningen i efterlønsalderen med 0,15 pct.enheder. Med disse forudsætninger vil forslaget isoleret set indebære en reduktion af beskæftigelsen med omkring 3.000 personer. Denne effekt vil i et vist omfang modsvares af, at de nye personer, der overgår til efterløn, forsat har arbejde i et vist omfang, da det implicit er forudsat, at de har arbejde i et sådant omfang, at de tjener 33.000 kr. Omregnet til fuldtidsbeskæftigelse svarer det til et beskæftigelsesomfang på ca. 300 personer, således at nettoeffekten for gruppe 1 er en reduktion af arbejdsudbuddet på omkring 2.700 personer.

² Andelen af efterlønsmodtagere med arbejde vil i så fald ligge lidt over niveauet fra 1998, hvor man kunne arbejde i 200 timer uden modregning. Det konkrete forslag svarer i hovedtræk til de daværende regler, og der er ikke belæg for at antage, at interessen for at tage arbejde i beskedent omfang skulle kunne blive væsentlig højere nu, end det var dengang.